

*Подорож стежками
минулого*

(екскурсія до музею)

Керівник екскурсії

Доброго дня шановні гості та відвідувачі нашого музею. Ми разом з моїми помічниками хочемо познайомити вас з історією виникнення та коротко провести екскурс по експонатах музею. Отже, даний музей було започатковано в 2008 році. Завдяки силам та старанню адміністрації закладу, вихователів, батьків, багатьох родичів були зібрані різноманітні експонати українського побуту та елементів народно-прикладного мистецтва. Під час створення музею були запрошені науковці з Краєзнавчого музею та з Вінницького обласного центру дитячого та юнацького туризму та екскурсій. Знавці захоплювалися раритетними експонатами музею та технікою їх виконання. Крім раритетних експонатів в музеї є ще й більш сучасні вироби.

А далі я надаю слово своїй колезі.....

Екскурсивод (дитина)

- У кожній сільській хаті була скриня. Скрині виробляли переважно з липи, тополі, берези чи верби. Заможні люди оздоблювали скриню різними візерунками. У бідних людей скриня була дерев'яна, не прикрашена. В маленькій скрині зберігали прикраси, а велику скриню ставили на видному місці, поряд з вишиваними рушниками й килимами. (демонструє) Сюди складали одяг, рушники, полотно, подушки. Тут зберігалося придане нареченої, яке до 15 років складала мати, а потім сама дівчина вчилася вишивати. Вміст скрині символізував працелюбність нареченої та її родини, бо все, що в ній було, виготовлялося власними руками. У кожній господині в оселі були веретено, шпуль для намотування ниток, щітка, гребінь, кужіль. Речі прасували спочатку рублем, пізніше праскою, яку ставили в піч, розігрівали, лише потім прасували. У наступну праску засипали гаряче вугілля, роздмухували його і прасували.

Дякую. А ми перейдемо до наступних експонатів. І слово надається.....Будь ласка.

Екскурсивод (дитина)

- Колись-давно не було іграшок, а діткам потрібно було чимось гратись, тому змотували ляльки з лози, соломи, трави, кукурудзи, тканини. Це усім відома лялька-мотанка, яка згодом стала оберегом української родини. Кожна матір робила для своєї дитини лялечку, щоб та гралася. Лялька буває різної форми – великою і маленькою. Спочатку була

лялька-немовля. У неї не було рук і ніг. (показує). Згодом почали робити руки і ноги, малювати личко, одягати. Мотанка робилась дуже швидко. Хотите я вам покажу? (показує як із підручних матеріалів зробити ляльку-мотанку). Старанно виготовлена мотанка дарувалась як подарунок, на свято, передавалась доньці від матері. Донька могла гратися лялькою-мотанкою до народження своєї першої дитини. Кожна лялечка не схожа на інших, ось подивіться (демонструє)

Дякую Вам Хотілося б зазначити, що завдяки активній співпраці нашого колективу та викладачів Вінницького державного педагогічного університету вихователі були ознайомлені з мистецтвом створення ляльки-мотанки, яке передають своїм вихованцям. Та ідемо далі. Оскільки наближається свято Великодня, то звичайно актуальним є питання про писанкарство. У нашому музеї пасанці виділене поважне місце. З цим видом народного мистецтва вас познайомить

Екскурсивод (дитина)

- Наша писанка походить від слова «писати», розписувати яйце, адже яйце символізувало вічне життя. Існує п'ять видів оформлення або прикрашання яєць. Першим, звичайно, є українська писанка – яйце розмальоване традиційними малюнками за допомогою воску й барвників.(показує). Мальованка також розмальовувалась за допомогою воску й барвників. Ними прикрашали оселю на Великдень. Наступним видом розписування яєць – є крапанка або галунка. Технологія виготовлення якої дуже проста. Яйце круто відварюють в лушпинні цибулі, воно стає жовто-коричневим. Іноді до яйця прив'язували листочки, які на яйці залишали світлі відбитки. Є ще яйця дряпанки, потрібно взяти яйце і зафарбувати його темним барвником. Олівцем нанести орнамент, потім гострим предметом (голкою, шилом чи цвяхом) подряпати те, що намалювали. А ось і крапанка. Спочатку яйце фарбується, далі на фарбоване яйце писачком наносяться краплинки воску і знову опускається у темнішу фарбу, так можна повторювати декілька разів. Яйце далі кладуть в теплу піч, після того, як віск розм'якне, його обережно витирають м'якою тканиною.

Дякую..... наступним відділом нашого музею є витинанка. З цим питанням вас познайомить.....

Екскурсивод (дитина)

- Люди завжди прикрашали своє житло. Коли ще не було паперу, за допомогою ножа виготовлялись ажурні орнаменти зі шкіри тварин,

кори дерев. Пройшло багато часу, витяті прикраси живуть і досі, тільки тепер основним матеріалом для їх виготовлення став папір. Одні витинанки нагадують настінні розписи, містять кольорові квіти, букети, вазони. (показує). На Подільській витинанці є один або два кольори, та має багато різних орнаментів: зірочки, кружечки, похилені віти дерев, силуети людей. (показує) Витинанки поділяються на ажурні, силуетні, одинарні, складні та комбіновані. Сучасні витинанки розвиваються в двох напрямках : одні м майстри дотримуються народних традицій у виготовленні, інші експериментують у всьому (демонструє)

Усі роботи, які були представлені вашій увазі виготовили гуртківці. Дякуємо усім присутнім за увагу, а своїм помічникам бажаю і надалі так творчо розкривати увесь світ народно-прикладного мистецтва наших предків. До нових зустрічей.

